

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δευτέρο τμήμα)
της 5ης Ιουνίου 2002 *

Στην υπόθεση T-198/00,

Hershey Foods Corporation, με έδρα το Hershey, Πενσυλβανία (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον R. Wyand, QC, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους A. von Mühlendahl, J. Miranda de Sousa και A. Di Carlo,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 29ης Μαΐου 2000 (υπόθεση R 391/1999-3),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij,
δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του
Πρωτοδικείου στις 28 Ιουλίου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του
Πρωτοδικείου στις 13 Νοεμβρίου 2000,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Ιανουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

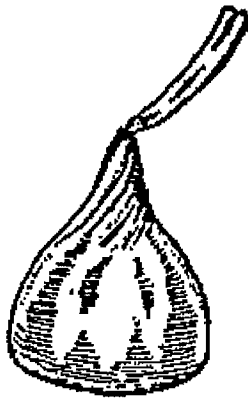
Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 24 Δεκεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ)
40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994,

L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο).

- 2 Το εικονιστικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει ως εξής:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 5 και 30 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 4 Με ανακοίνωση της 21ης Ιανουαρίου 1999, ο εξεταστής ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν φαίνεται να μπορεί να καταχωριστεί επειδή στερείται διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για τα προϊόντα της κλάσεως 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αφορά η αίτηση καταχώρισης σήματος.

- 5 Με απόφαση της 12ης Μαΐου 1999, ο εξεταστής απέρριψε εν μέρει την αίτηση καταχώρισεως, βάσει του άρθρου 38 του κανονισμού 40/94, για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τους λόγους που εκτίθενται στην από 21 Ιανουαρίου 1999 ανακοίνωσή του.
- 6 Στις 12 Ιουλίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή, με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει η αίτηση καταχώρισεως σήματος.
- 7 Με απόφαση της 29ης Μαΐου 2000 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 31 Μαΐου 2000, το τρίτο τμήμα προσφυγών επικύρωσε εν μέρει την απορριπτική απόφαση του εξεταστή, με το αιτιολογικό ότι το εν λόγω σημείο εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για τα περισσότερα από τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση του σήματος, και ακύρωσε την εν λόγω απόφαση του εξεταστή για ορισμένα άλλα προϊόντα τα οποία υπάγονται στην ίδια κλάση.
- 8 Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το σημείο που αφορά η αίτηση καταχώρισεως σήματος απεικονίζει το σχήμα ενός ζαχαροπλαστικού προϊόντος συσκευασμένου σε αλουμινοχαρτο, το οποίο ο αιτών την καταχώριση περιγράφει ως «kiss device with plume». Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένα τέτοιο σημείο επρόκειτο να εκληφθεί από τους καταναλωτές ως μια συνήθης και κοινή συσκευασία για ζαχαροπλαστικά προϊόντα αυτού του είδους, τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 30 (σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εξάλλου, η προσφυγή αναπέμφθηκε στον εξεταστή όσον αφορά την απόδειξη της κτήσεως διακριτικού χαρακτήρα εκ μέρους του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (σημείο 2 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση ώστε να ακυρωθεί η απόφαση του εξεταστή περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και να καταχωρισθεί το ως άνω σήμα για όλα τα προϊόντα που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

10 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

11 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αντλούνται, ο μεν πρώτος από την παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94, ο δε δεύτερος από την παράβαση του κανονισμού 40/94, για τον λόγο ότι δεν αποδόθηκε επαρκής σημασία στις προηγούμενες εθνικές καταχωρίσεις.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, καθόσον στηρίζεται σε λόγους και αποδείξεις επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει θέση, ήτοι στα ακόλουθα τέσσερα σημεία.
- 13 Πρώτον, το τρίτο τμήμα προσφυγών θεώρησε ως κρίσιμες τις λέξεις «kiss device with plume», που αναγράφονται στον χώρο που προορίζεται για την απεικόνιση λεκτικού σήματος στο έντυπο αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, ενώ η προσφεύγουσα είχε ζητήσει την καταχώριση εικονιστικού σήματος. Ωστόσο, οι λέξεις αυτές ανεγράφησαν εκ παραδρομής στο εν λόγω έντυπο και δεν ανταποκρίνονται στην περιγραφή του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Επομένως, επιβάλλεται να αγνοηθούν. Αν η προσφεύγουσα είχε κληθεί να σχολιάσει το ζήτημα αυτό, θα είχε τη δυνατότητα να παράσχει σχετικές διευκρινίσεις.
- 14 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν εκλήθη να διατυπώσει παρατηρήσεις επί των ορισμών της λέξεως «kiss» που περιέχονται στα λεξικά αγγλικής γλώσσας «Webster's Ninth New Collegiate Dictionary» και «The New Shorter Oxford English Dictionary», ειδικότερα δε επί του δοκίμου και της καταλληλότητας των ορισμών αυτών στην προκειμένη περίπτωση.
- 15 Τρίτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν είχε επίσης τη δυνατότητα να λάβει θέση επί του ισχυρισμού του τμήματος προσφυγών ότι το επίμαχο σήμα απεικονίζει το σχήμα ενός ζαχαροπλαστικού προϊόντος το οποίο αποκαλείται συνήθως «kiss» (σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει ζαχαροπλαστικό προϊόν που να φέρει συνήθως αυτήν την ονομασία.

- 16 Τέταρτον, η προσφεύγουσα επικρίνει την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι το γραφικό σήμα θα εκληφθεί από τους ενδιαφερόμενους ως σύνηθες και κοινό σχήμα των συσκευασμένων σε αλουμινόχαρτο ζαχαροπλαστικών προϊόντων, όπως είναι τα αναφερόμενα στην επίμαχη αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, τα οποία υπάγονται στην κλάση 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας (σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Καθόσον η ως άνω εκτίμηση απορρέει από εσφαλμένη ερμηνεία των ορισμών της λέξεως «kiss» που περιέχεται στα λεξικά, η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να προβάλει την άποψή της. Τέλος, η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν δέχθηκε ότι το επίμαχο σήμα αποτελεί το σχήμα ενός «kiss» συσκευασμένου σε αλουμινόχαρτο και ότι δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει θέση ούτε επί του ζητήματος αυτού.
- 17 Το Γραφείο προβάλλει ότι το τρίτο τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, καθόσον ουδεμία υποχρέωση είχε να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να λάβει θέση επί της καταλληλότητας των λέξεων «kiss device with plume» ή επί του δοκίμου των ορισμών της λέξεως «kiss» που περιέχονται στα λεξικά.
- 18 Το Γραφείο θεωρεί ότι το επίμαχο σημείο στερείται διακριτικού χαρακτήρα, καθόσον απεικονίζει απλούστατα ένα σύνηθες σχέδιο ζαχαροπλαστικού προϊόντος συσκευασμένου σε αλουμινόχαρτο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 19 Κατά το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, οι αποφάσεις του Γραφείου δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνον στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

- 20 Πρώτον, προκειμένου περί της αιτιάσεως της προσφεύγουσας ότι δεν μπόρεσε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της ως προς την καταλληλότητα των λέξεων «kiss device with plume» τις οποίες, όπως ισχυρίζεται, ανέγραψε εκ παραδρομής στον χώρο που προορίζεται για την απεικόνιση του λεκτικού σήματος στο έντυπο της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, πρέπει να επισημανθεί ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών στηρίζεται σε στοιχεία που υπήρχαν στον φάκελο της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και τα οποία ήταν σε γνώση της προσφεύγουσας. Κατά την εξέταση του φακέλου, το τμήμα προσφυγών μπορούσε να χρησιμοποιήσει όλες τις ενδείξεις, οι οποίες περιέχονται στο έντυπο της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, χωρίς προηγουμένως να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει σχετικώς την άποψή της. Το τμήμα προσφυγών δεν είχε την υποχρέωση να καλέσει την προσφεύγουσα να λάβει θέση επί των λέξεων «kiss device with plume», οι οποίες είχαν αναγραφεί στο έντυπο από την ίδια την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι οι λέξεις αυτές δεν εμφανίζονταν ως πρόδηλο σφάλμα εκ μέρους της αιτούσας την καταχώριση σήματος.
- 21 Κατά συνέπεια, η λήψη υπόψη εκ μέρους του τμήματος προσφυγών των λέξεων «kiss device with plume», οι οποίες είχαν αναγραφεί στο έντυπο, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94.
- 22 Δεύτερον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι έπρεπε να κληθεί να υποβάλει παρατηρήσεις επί των ορισμών της λέξεως «kiss», οι οποίοι περιέχονται στα λεξικά που χρησιμοποίησε το τμήμα προσφυγών, ειδικότερα δε επί του δοκίμου και της καταλληλότητας των ορισμών αυτών στην προκειμένη περίπτωση.
- 23 Συναφώς, ο εξεταστής, τόσο με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 1999 όσο και με την απόφαση της 12ης Μαΐου 1999 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως, έκρινε ότι το σήμα εστερειτό διακριτικού χαρακτήρα, για τον λόγο ότι απετελείτο από τη συνήθη απεικόνιση ενός «kiss». Προκειμένου να ελέγξει αν η εκτίμηση αυτή ήταν ορθή, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να εξακριβώσει τη σημασία της εν λόγω λέξεως. Με τη βοήθεια λεξικών, διαπίστωσε ότι η λέξη αυτή μπορεί να προσδιορίζει το σχήμα ορισμένων προϊόντων, για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος.

Τούτο επέτρεψε στο τμήμα προσφυγών να επικυρώσει την εκτίμηση του εξεταστή ότι το σήμα απεικονίζει ένα από τα συνήθη σχήματα ενός τέτοιου προϊόντος. Υπό τις συνθήκες αυτές, η παραπομπή στους ορισμούς της λέξεως «kiss» στα λεξικά συνιστά λυσιτελές στοιχείο της συλλογιστικής του τμήματος προσφυγών.

- 24 Υπό τις ανωτέρω συνθήκες, η χρήση εκ μέρους του τμήματος προσφυγών των ορισμών που περιέχονται στα λεξικά, οι οποίοι αποσκοπούν στη διευκρίνιση της σημασίας της λέξεως «kiss», δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος, κατά την έννοια του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94, επί του οποίου η προσφεύγουσα έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να λάβει θέση. Επομένως, η παραπομπή, στην οποία προβαίνει η προσβαλλόμενη απόφαση, στους ορισμούς της λέξεως «kiss» που περιέχονται σε λεξικά δεν συνιστά παράβαση της εν λόγω διατάξεως.
- 25 Ούτως ή άλλως, τα τμήματα προσφυγών πρέπει να είναι σε θέση να στηρίζουν τις αποφάσεις τους σε επιχειρήματα τα οποία δεν προβλήθηκαν ενώπιον του εξεταστή, αρκεί το ενδιαφερόμενο μέρος να είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί των πραγματικών περιστατικών που έχουν συνέπειες για την εφαρμογή της επίμαχης νομικής διατάξεως. Βάσει της αρχής της λειτουργικής συνέχειας μεταξύ του εξεταστή και των τμημάτων προσφυγών, τα τμήματα προσφυγών δύνανται να επαναλαμβάνουν την εξέταση της αιτήσεως χωρίς να περιορίζονται από τη συλλογιστική του εξεταστή [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000, T-122/99, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα σαπουνιού), Συλλογή 2000, σ. II-265, σκέψη 27].
- 26 Τρίτον και τέταρτον, η προσφεύγουσα επικαλείται το γεγονός ότι δεν είχε ούτε τη δυνατότητα να λάβει θέση επί των ισχυρισμών του τμήματος προσφυγών ότι το επίμαχο σήμα απεικονίζει το σχήμα ενός ζαχαροπλαστικού προϊόντος το οποίο αποκαλείται συνήθως «kiss» και ότι το εν λόγω σήμα επρόκειτο να εκληφθεί από τους ενδιαφερόμενους ως σύνηθες και κοινό σχήμα ζαχαροπλαστικών προϊόντων συσκευασμένων σε αλουμινόχαρτο.

27 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι με την απόφαση του εξεταστή της 12ης Μαΐου 1999 είχε ήδη επιβεβαιωθεί ότι το σήμα αποτελείται αποκλειστικώς από τη συνήθη απεικόνιση ενός «kiss» («the trade mark simply consists of the ordinary representation of a kiss») και ότι αποτελεί κοινό τόπο το γεγονός ότι τα «kisses» έχουν κυκλικό σχήμα και είναι συσκευασμένα σε χαρτί ή αλουμινοχαρτο, όπως απεικονίζονται στο ως άνω σήμα («it is common place that kisses are round-shaped and wrapped in paper or foil as represented in the above mark»). Συνεπώς, η αιτιολογία της αποφάσεως του εξεταστή παρέσχε τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να πληροφορηθεί τους λόγους της απορρίψεως της αιτήσεώς της για την καταχώριση κοινοτικού σήματος και να αμφισβητήσει αποτελεσματικά την απόφαση αυτή ενώπιον του τμήματος προσφυγών [βλ., κατ' αυτήν την έννοια, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-135/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Action), Συλλογή 2001, σ. II-379, σκέψη 35, και T-136/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Comedy), Συλλογή 2001, σ. II-397, σκέψη 35], όπως αποδεικνύεται από την αιτιολογία της προσφυγής της ενώπιον του τρίτου τμήματος προσφυγών. Από την ως άνω αιτιολογία απορρέει ότι η προσφεύγουσα είχε γνώση, κατ' ουσίαν, των επιχειρημάτων επί των οποίων στηρίχθηκε το τμήμα προσφυγών προκειμένου να επικυρώσει την απορριπτική απόφαση του εξεταστή επί της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και ότι, συνεπώς, είχε τη δυνατότητα να λάβει θέση επί των ως άνω επιχειρημάτων.

28 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 επειδή δεν κάλεσε την προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις επί των προαναφερθέντων ζητημάτων, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν στήριξε την απόφασή του σε νέους λόγους, σε σχέση με την απόφαση του εξεταστή, επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει θέση. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προέβλεπε η προσφεύγουσα είναι απορριπτικός.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του κανονισμού 40/94, για τον λόγο ότι δεν αποδόθηκε επαρκής σημασία στις προηγούμενες εθνικές καταχωρίσεις και επί της αυτεπάγγελτης εξετάσεως της τηρήσεως, ως προς το ζήτημα αυτό, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών παρέβη, στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τον κανονισμό 40/94, καθόσον δεν έλαβε επαρκώς υπόψη

την ύπαρξη καταχωρισθέντων σημάτων στη Γαλλία, στην Ιρλανδία, στα κράτη Benelux, στην Ισπανία και στην Ελλάδα, τα οποία είναι πανομοιότυπα με το σημείο που αφορά η επίμαχη αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.

- 30 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, δυνάμει της αιτιολογικής σκέψεως 16 του κανονισμού 40/94, θα πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων επί αγωγών μεταξύ των ιδίων διαδίκων, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά με βάση κοινοτικό σήμα και παράλληλα εθνικά σήματα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από την ως άνω αιτιολογική σκέψη απορρέει κατ' ανάγκη ότι οι διατάξεις του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνευθούν κατά τον ίδιο τρόπο με εκείνες της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1). Επομένως, το Γραφείο οφείλει, κατά την προσφεύγουσα, να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις των εθνικών γραφείων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν πανομοιότυπα σημεία και να μην παρεκκλίνει από αυτές παρά μόνον οσάκις είναι προδήλως εσφαλμένες.
- 31 Το Γραφείο φρονεί ότι ο λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα στηρίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση, αφενός, των δεσμών που υφίστανται μεταξύ του κοινοτικού συστήματος σημάτων και των εθνικών συστημάτων περί σημάτων των κρατών μελών και, αφετέρου, της διατυπώσεως της αιτιολογικής σκέψεως 16 του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το κοινοτικό σήμα έχει ως σκοπό, κατά την αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 40/94, να καθιστά δυνατό στις επιχειρήσεις «να προσδιορίσουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους κατά τρόπο ενιαίο στο σύνολο της Κοινότητας, ανεξαρτήτως συνόρων». Κατά συνέπεια, οι καταχωρίσεις που πραγματοποιούνται στο εξής στα κράτη μέλη, ή ακόμα και σε τρίτες χώρες, συνιστούν στοιχεία τα οποία δεν είναι καθοριστικά για την κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 40/94 εξέταση των απολύτων λόγων απαραδέκτου στο πλαίσιο αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, απόφαση «σχήμα

σαπουνιού», προπαρατεθείσα, σκέψεις 60 και 61). Πράγματι, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, δυνάμει του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος, το κοινοτικό καθεστώς σημάτων συνιστά νομικό σύστημα αυτόνομο, το οποίο επιδιώκει σκοπούς που προσδιάζουν σ' αυτό, ενώ η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από κάθε εθνικό σύστημα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. ΙΙ-3829, σκέψη 47]. Συνεπώς, η δυνατότητα να καταχωριστεί ένα σημείο ως κοινοτικό σήμα πρέπει να εκτιμάται με βάση μόνον τη σχετική κοινοτική ρύθμιση. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι εθνικές καταχωρίσεις σημάτων αποτελούν στοιχεία από τα οποία δεν δεσμεύεται το Γραφείο. Ωστόσο, οι εν λόγω εθνικές καταχωρίσεις μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση των απολύτων λόγων απαραδέκτου.

33 Συναφώς, οι συνέπειες που ενδέχεται να έχουν οι εθνικές καταχωρίσεις επί της εκτίμησης της δυνατότητας να καταχωριστεί ένα σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση όσον αφορά τους λόγους που προβλέπει το άρθρο 7 του κανονισμού 40/94 εξαρτώνται από τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υποθέσεως.

34 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επέστησε την προσοχή του τμήματος προσφυγών ειδικώς επί της καταχώρισεως που έλαβε χώρα στην Ιρλανδία, ισχυριζόμενη ότι τα κριτήρια για την καταχώριση των σημάτων στο εν λόγω κράτος μέλος ήταν, πριν από τη μεταφορά της οδηγίας 89/104 στο εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους αυτού, αυστηρότερα από εκείνα που εφαρμόζονται στο πλαίσιο του κανονισμού 40/94. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν στήριξε τους ισχυρισμούς της σε συγκεκριμένες ενδείξεις περί του περιεχομένου του ιρλανδικού δικαίου. Επιπλέον, ούτε τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα σχετικά με την καταχώριση του σήματος στην Ιρλανδία επιτρέπουν να προσδιοριστεί με βεβαιότητα ότι η χρήση του σήματος δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος από τις εθνικές αρχές. Τα στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα όσον αφορά τις λοιπές εθνικές καταχωρίσεις του κοινοτικού σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν είναι ακριβέστερα.

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι εσφαλμένως δεν απέδωσε τη δέουσα αξία στις εθνικές καταχωρίσεις που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.

36 Εν συνεχεία, όσον αφορά την αιτιολόγηση της προσβαλλομένης απόφασης επί του ζητήματος αυτού, το οποίο ανέκλυσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και το οποίο απόκειται στο Πρωτοδικείο εν προκειμένω να εξετάσει αυτεπαγγέλτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών εξέθεσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι έλαβε υπόψη τις προηγούμενες εθνικές καταχωρίσεις τις οποίες είχε επικαλεστεί η προσφεύγουσα (σημεία 21 και 22 της προσβαλλομένης απόφασης). Δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι, επί του ζητήματος αυτού, αιτιολόγησε διά βραχέων την προσβαλλόμενη απόφαση, στον βαθμό που η προσφεύγουσα δεν παρέσχε ακριβή στοιχεία ως προς τις εθνικές καταχωρίσεις χρήζοντα ενδελεχούς εξέτασης από το τμήμα προσφυγών πριν απορριφθούν. Συνεπώς, το Γραφείο δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94.

37 Δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το Γραφείο παρέβη την κατά την αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 40/94 υποχρέωση να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων. Πράγματι, όπως επισήμανε το Γραφείο, η αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 40/94 αφορά, κατ' ουσίαν, την ανάγκη να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων από τα εθνικά δικαστήρια, είτε μέσω εθνικών δικονομικών κανόνων είτε μέσω διατάξεων που βασίζονται στους κανόνες περί εκκρεμοδικίας και συνάφειας της Συμβάσεως των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (παγιομένη μορφή) (ΕΕ 1998, C 27, σ. 1). Αντιθέτως, η ως άνω

αιτιολογική σκέψη δεν αφορά τις διοικητικές αποφάσεις που λαμβάνονται από το Γραφείο και από τα εθνικά γραφεία των κρατών μελών.

- 38 Τέλος, το γεγονός ότι, κατ' αρχήν, οι παράλληλες διατάξεις της οδηγίας 89/104 και του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνεύονται κατά τον ίδιο τρόπο ουδόλως μεταβάλλει την ανωτέρω εκτεθείσα εκτίμηση.
- 39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο παρών λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.
- 40 Επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 41 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Moura Ramos

Pirrung

Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Ιουνίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

R. M. Moura Ramos